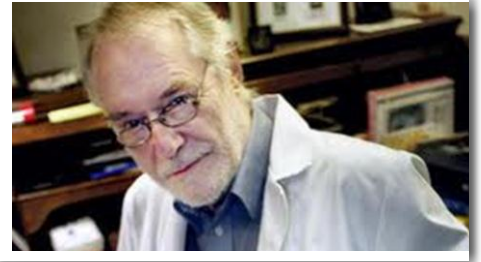

Jag har läst

**”Blod, Mod och Envishet –
På spaning efter sjukdomarnas väsen”
samt sett den bilagda DVDn
”Om Mikroskopering av kapillärblod”
av respektive med dr Erik Enby**

Pia Hellertz – januari 2013

Erik Enby är en person som vi alla verkligen har mycket att lära av, inte bara i hans roll som medicinare. När han började fundera över varför de sjuka patienterna sällan blev fria från sina symtom *började han undersöka varför*. Han upptäckte tidigt i sin läkarkarriär att det var väldigt mycket han inte fått lära sig på läkarutbildningen. Det ledde honom in på en sökarväg som, när han berättar om den i sin bok, blir som den mest spännande thriller. Och boken börjar också så. År 1983 försökte han få tag på en liten droppe blod från en patient med en speciell sjukdom på ett sjukhus där han var väl känd, Jubileumskliniken i Göteborg. Han ville sen undersöka blodet på sin mottagning där han hade sitt avancerade mikroskop. Men han blev helt obegripligt vägrad av sina tidigare kollegor och kurskamrater. Då beslöt han sig för att gå förbi läkarna och vände sig vid ett senare tillfälle till avdelningssköterskan på den avdelning där patienten med denna speciella sjukdom låg. Han fick sitt prov och undersökte det och kunde få sina misstankar bekräftade. Han hade lovat återkomma till patienten och berätta vad han sett men när han återkommer till avdelningen mötte han ett antal läkare, som när de får höra vad han gjort kopplar honom i ett stadigt grepp och låser in honom på ett rum samt kallar på polis. Man vill även att han ska undersökas på psykiatrisk klinik. *”Jag befinner vara i gott psykiskt skick”*, konstaterar Erik. Resten av boken är lika spännande. Och upprörande. Tyvärr förstärker den min tidigare misstro mot det medicinska paradigmets enögda försvarare i form av läkare och professorer inom den etablerade skolmedicinen.

Den ensamme härskaren

Eftersom jag tycker att jag nu känner dr Erik Enby väl genom hans öppna, ärliga och ofta mycket utlämnande text, samt genom att jag Googlat en del efter mer information, så vill jag gärna i det följande ”familjärt” kalla honom Erik (förlåt dr Enby om du tycker det var att gå över en gräns). Erik är ett fornnordiskt namn, ursprungligen Airikr som betyder *ensam härskare*. Frågan är om Eriks föräldrar kunde ha valt ett mer träffande namn för sin son. Erik har verkligen fått bli en ensam härskare i sitt liv. Han är idag 75 år och har nu på ålderns höst förlorat sin läkarlegitimation efter mycket märkliga rättsprocesser. Då har han valt att skriva denna bok, som både är en slags självbiografi och en redovisning av sin kunskaps- och forskningsprocess. Han har ensam sökt svaren på sina frågor, ingen har velat lyssna på honom, ingen respekterade hans forskningsrön, alla vägrade titta i hans mikroskop, men han gav inte upp. Envis som en ensam härskare kämpade han vidare.

Gunnel Enby och Karl Beijbom

Nej, egentligen var inte Erik ensam. Han har sin hustru Gunnel som han träffade när han var 19 år och hon 15. En kort tid efter mötet fick Gunnel polio och blev sen tvungen att leva sitt liv i rullskol. En mening som fick tårarna att komma var när Erik konstaterar: *”På väg ut ur sjukhusparken stod det helt klart för mig. Jag skulle stödja denna tjej så gott jag kunde. Livet*

ut.” Vilket han också har gjort. Berättelserna om deras liv tillsammans är en kärleksförklaring men också en berättelse om en ständig kamp i vardagen för att få allt att fungera. Hur Erik lyfte och bar Gunnel för att de skulle kunna genomföra resor och vardagssysslor. Han konstaterade att han var glad över att han var så fysiskt stark. De reste mycket, både när Erik skulle hålla föredrag och delta i konferenser, men också på grund av Gunnels aktiviteter, eftersom även hon blivit efterfrågad som expert och föreläsare i många länder. Gunnel konstaterade att hon tack vare Erik fick ett värdigt liv och slapp känna sig handikappad. Gunnels sjukdom verkar ha varit en av orsakerna till Eriks utbildningsval. Han ”*började observera hur de sjuka har det, sådant som jag aldrig tänkt på tidigare*”, skriver han. Han kom att studera på läkarutbildning vid Heidelbergs universitet i Tyskland och tog sin läkarexamen år 1973.

Erik berättar kärleksfullt också om Gunnels karriär som barnboksexpert och om hur hon var med och initierade Bokmässan i Göteborg. Hon studerade bland annat litteraturvetenskap på universitetet och blev kulturskribent. De fick tillsammans sonen Henrik. Erik tyckte synd om Gunnel för att hon tvingades dras med alla rykten och konstigheter omkring hans forskning.

Karl Beijbom, dåvarande kulturredaktör på Göteborgs-Posten kom att bli en av Eriks nära vänner och ”vapendragare”. Han skrev en krönika i tidningen efter det som hänt på Jubileumskliniken. Här formulerar han det som även blev mina tankar efter att ha läst boken:

”Men den som fört utvecklingen framåt har alltid varit just den som vågat tänka själv, vågat gå sina egna vägar, vågat formulera sina egna teorier, vågat kämpa för nya idéer. Endast udda personer, med en sällsynt övertygelse, en sällsynt styrka, har klarat av motvinden utan att ge upp. De som vågat, de som orkat, är vi alla stort tack skyldiga.”

Karl Beijbom fortsatte att vara Eriks vän när det stormade.

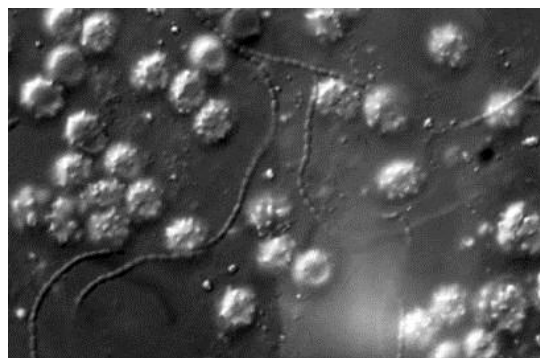
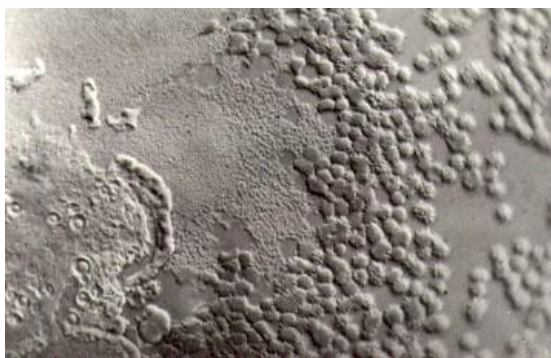
Eriks forskning

Vad var det då som var så kontroversiellt? Vad hade Erik hittat som fick etablissemanget att håna och förlöjliga honom. ”*Du ska inte tro att det är så lätt att få nobelpriset, Erik!*” Det är något övermaga att jag som är samhällsvetare ska försöka berätta och förklara så det blir korrekt. Men så mycket förstår jag att Erik studerade blod i ett mikroskop, det han kallar *mikroskopering*. Han hade kostat på sig ett mikroskop med mycket hög kvalitet (det var dyrt) och i det undersökte han sina patienters blod. Dag ut och natt in. Och han började upptäcka saker som han inte hade lärt sig något om på läkarutbildningen. Han visste att det i blodet fanns röda och vita blodkroppar samt trombocyter¹. Men han såg ytterligare fenomen. I synnerhet i svårt sjuka personers blod såg han fenomen som han kom att kalla för ”svärmar”, ”bollformationer”, ”flagor” m.m. Det fanns maskliknande formationer, mikrober och ”korn” m.m. Dessa kunde också förekomma i samma bloddroppe när den sjuke var långt kommen i sin sjukdomsutveckling. Och han såg att det levde och växte. Han gör många pedagogiska liknelser till naturen och drar slutsatsen att för att något ska leva och växa behövs det växtbetingelser i form av miljö. Det gäller i naturen och det skulle kunna gälla även för blodet. Han säger att han fortfarande inte *vet* vad det är, men han har hypoteser. Och han har sett att det finns enormt mycket att undersöka och försöka förstå och förklara. Det han dock har underlag för att konstatera är att sjukdom sannolikt är yttringar av dessa mikrober i blodet som verkar förstöra både röda blodkroppar och miljön i övrigt.

I sin läkargärning blev han alltmer irriterad över att han bara kunde hjälpa patienterna att leva med sina besvär. Han visste inte hur han skulle komma åt sjukdomen. Och han ville försöka förstå sjukdomarnas innersta väsen, därav undertiteln på boken. Han tror sig nu förstå att en förklaring kan finnas i blodet.

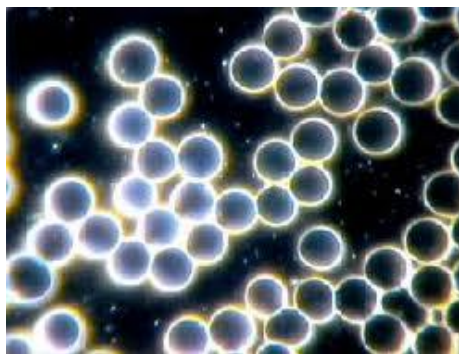
¹ Om Trombocyter, se <http://sv.wikipedia.org/wiki/Trombocyt>

Erik försökte tala med kollegor och blev ofta förvånad över deras ologiska svar. Ett exempel tar han från en egen upplevelse. Han fick en tid en blixtrande huvudvärk och hamnade på sjukhus. Ungefär samtidigt fick han tandvärk också – ”på samma sida.” Tandläkaren konstaterade att han fått en infektion i tandrötterna i överkäken och snittade upp och tömde käken på var. Tandvärken försvann – och likaså gjorde huvudvärken. Han gjorde ett nybesök hos den läkare som han besökt för huvudvärken och berättade vad som hänt. Läkaren kunde inte förstå varför huvudvärken försvunnit eftersom han ansåg att det *”inte fanns något samband mellan infektion i överkäken och huvudvärk”*. Erik berättar att han blev förvånad eftersom avståndet mellan överkäke och hjärna ju inte var så stort. Det är bara ett av många exempel han tar upp i boken om den bristande logiken och oförståelsen hos kollegor. Samt det totala ointresset att lyssna på Eriks iakttagelser och förklaringar eller titta i hans mikroskop eller på hans bilder.

Detta är bilder från sjuka personers blod.

Jag brukar låta mig undersökas och behandlas av en naturterapeut och naturläkare (SNLF)². Han gör bland annat blodanalyser, så jag har sett mitt blod på en skärm och i mikroskop och så mycket kan jag se att mitt blod inte ser ut som de bilder som Erik presenterar. Men erfarenheten gjorde det lättare för mig att förstå vad han berättade om. Ungefär så här minns jag att mitt blod såg ut.

På sin hemsida, <http://www.enby.se/>, har Erik på tre språk, svenska, engelska och tyska, berättat allt han upptäckt. Han fick ju inte möjlighet att publicera sig i vetenskapliga tidskrifter, även om det gjordes vissa försök. För att få bli publicerad vetenskapligt måste det finnas officiellt erkänd forskning. För att det ska kunna bedrivas sådan forskning måste forskaren få en forskningsmiljö omkring sig, få presentera sina rön på vetenskapliga konferenser med mera. Det är ett moment 22 för nytänkare och banbrytare. Men Eriks lösning att publicera allt på sin hemsida är lysande och hans CV är imponerande, <http://www.enby.se/svenska/cv-enby.htm>.

² Svenska Naturläkarförbundet skriver följande på sin hemsida, <http://www.snlf.se/>. ”Förbundstitel ’Naturläkare’ har sitt ursprung i den tyska titel ’Heilpraktiker’ och våra utbildningskrav har som bakgrund den tyska utbildningsmodellen. Vår titel får på inga villkor förväxlas med skyddad yrkestitel: ’Legitimerad Läkare’. Våra terapeuter har skyldighet att alltid ange titelns ursprung, genom att t.ex. skriva: ’Naturläkare (SNLF)’, eller ’Naturläkare, medlem i Svenska Naturläkarförbundet’.”

Gammal kunskap

När Erik inte hittade aktuella kunskaper eller forskning om det han sett, började han leta i äldre källor. Han hade ju utbildats i Tyskland och behärskade språket så han började studera tysk hälsolitteratur från 1800-talet. Det var ju först i mitten på 1800-talet som Ignaz Semmelweis upptäckte bakteriernas värld. En annan forskare fann olika mögeltyper som växte i vävnaderna på insekter, växter och även djur och människor.

En sentida person som inspirerade Erik var den s.k. ”THX-doktorn”, veterinären Elis Sandberg som botade cancerpatienter med ett extrakt som han utvann ur tymuskörteln från nyfödda kalvar, ett extrakt han kom att kalla THX. Sandberg hade konstaterat att det var viktigare att hitta effektiva botemedel för djur, eftersom *”djuren kostar mycket pengar, så dem har man inte råd att förlora hur som helst”*.³ Klart är att Erik blev inspirerad av den kloke THX-doktorn.

När han inte fick svar inom skolmedicinen började han på allvar undersöka alternativmedicinen. Han började följa ”sin inre kompass” som han skriver. Han var lite störd över det faktum att dessa ”alternativa behandlare” ofta fick bättre resultat med sina behandlingar än en läkare som hade 12 års studier bakom sig. Han började därför ingående att undersöka deras kunskapsvärld.

”Jag kom i kontakt med en helt ny värld som var så omvälvande att den sedan aldrig lämnade mig i lugn och ro. Så kan det bli när man skakas i sina grundvalar och börjar förstå att allt man hittills lärt sig för att kunna sköta sitt arbete på bästa sätt, kanske ur många synvinklar kan skötas bättre på ett annat sätt.”

Han blev långsamt övertygad om att det växte *”något främmande i den kroniskt sjukes kropp som förstörde vävnaderna och gav sjukdomssymtom”*. Ofta handlade traditionell behandling om att *”till varje pris kamouflera patienternas symtombilder.”* Och detta kunde leda till *”en känsla av förbättring”*.

En annan läkare som kom att betyda en del för Eriks kunskapsväg var Karl-Otto Aly som var överläkare på hälsohemmet Tallmogården i Sunnansjö i Dalarna. Erik bad att få praktisera på Tallmogården en tid för att lära mera om dr Alys sätt att arbeta. Det är inspirerande att följa Eriks kunskapsvägar, då han även undersökte homeopati, kiropraktik, magnetterapi och liknande. Han började förstå begrepp som balanser och obalanser, normalisering av kraftfält, energier, kroppsbalansering och liknande. Eriks studier var intensiva. Jag kan ana en viss besatthet i hans arbete. Han skriver på ett ställe: *”En sak var helt klar. Jag hade rätt fru, för hon kunde inte rymma ifrån mig. Vilken annan fru som helst hade gett upp i en situation där mannen börjar ägna all sin lediga tid till något annat än familjen.”* Ja det kan inte vara lätt att rymma när man sitter i rullstol. Men det känns som om Gunnel, även om hon var irriterad ibland, respekterade Eriks passion för sin forskning. I vilket fall är hon enormt beundransvärd.

Öppnade mottagningar

Erik blev specialistkompetent inom geriatrik och allmänmedicin. Eftersom han inte fick möjlighet att bedriva sin forskning inom ramen för sin anställning på Vasa sjukhus i Göteborg, öppnade han en privat mottagning där han började ta emot patienter. Då fick han också möjlighet att undersöka deras blod.

---

³ Uttalandet fick mig att tänka på ett samtal jag haft nyligen om vilken gedigen utbildning och kunskap veterinärer har när det gäller kost och näringstillskott för djur, medan medicine studerande inte får särskilt mycket utbildning om betydelsen av kost och näring för människor, och därmed insikten om att kost kan vara helande och läkande, något som Hälsorörelsen talat om i många decennier.

Hidden Killers

En författare och forskare som kom att betyda mycket för Eriks arbete var professor Günther Enderlein och hans mikrobiologiska teori, ”vilken innebar att det skulle vara möjligt att dämpa en infektion med infektionen själv”. Den kallas isopatisk behandlingsform. ”Inom isopatin gällde grundregeln att ’samma botar samma’, till skillnad från det homeopatiska tänkandet där ’lika botar lika’.” Jag förstår inte skillnaden, men den blev betydelsefull för Eriks arbete och tänkande. Han kom senare att använda den isopatiska metoden i sitt behandlingsarbete.

År 1990 skrev Erik en bok tillsammans med ett par andra författare med titeln ”Hidden Killers - The Revolutionary Medical Discoveries of Professor Guenther Enderlein”.

2000-Talets Vetenskap

Jag har prenumererat på tidskriften 2000-Talets Vetenskap sen flera år, ”tidningen som talar när andra tiger. ... Sveriges mest spännande populär-vetenskapliga tidskrift. Laddad med kontroversiell och nedtystad kunskap, aktualiteter och angelägen debatt om medicin och hälsa”, <http://www.2000taletsvetenskap.nu/>. Beskrivningen är *inte* tomt prat. Varje nummer är en guldgruva för nyfikna. Jag har sporadisk kontakt med redaktörerna när jag vill ge beröm och liknande. Hade tänkt skriva och fråga om de kände till dr Enby. Vilken tur att jag avhöll mig! Det visade sig att medicinjournalisten och redaktören Ingemar Ljungqvist blev så inspirerad av Eriks forskning att han föreslog att de skulle starta en egen medicinsk tidskrift där Erik skulle få möjlighet att publicera allt han ville. ”Ingemar var makalös med sin energi och sina uppslag,” skriver Erik. Visionen realiserades. Ingemar var högstadielärare i naturvetenskap men tog ledigt från allt och skrev in sig på Göteborgs universitet för att studera mikrobiologi. Han blev medicinsk journalist och hans artiklar i tidskriften är mycket intressanta. 2000-Talets Vetenskap startade år 1996. På Eriks 60-årsdag i maj 1997 hade Ingemar skapat ett temanummer omkring Eriks forskning som födelsedagspresent.⁴

I nr 5, 2012 har tidskriftens andre redaktör Bo Zackrisson skrivit en mycket fin recension av Eriks bok, ”Människan och forskaren i helfigur”.

Bestulen på sin forskning och misstänkliggjord

Vid ett tillfälle fick Erik presentera sin forskning på ett läkemedelsföretag där en annan professor från ett annat land deltog. Denne lovade att publicera forskningen i en vetenskaplig tidskrift. Många månader senare blev studien publicerad utan att Eriks namn nämndes. När Erik tog kontakt med professorn bad denne om ursäkt. Nu lärde sig Erik att inte längre lita på andra. Han började fundera över hur han skulle våga be om hjälp utan att någon stal hans arbete. Detta är tyvärr ett ganska vanligt fenomen i den akademiska världen. Professorer som stjäla sina doktoranders forskning exempelvis. Erik fick rådet att dokumentera och fotografera och låsa sitt arbete hos Notarius Publicus, vilket han gjorde. Dessutom har han, som nämnts, publicerat allt på sin hemsida.

Berättelserna om hur han försökte få till stånd situationer där han kunde få berätta om sin forskning för andra läkare och forskare är upprörande. Hur han får hjälp att ordna seminarier och möten, men att antingen så kom ingen eller också gick de väldigt fort eller också satt de och sov och visade tydligt att de inte lyssnade. Jag kommer att tänka på påven som vägrade titta i Galileis teleskop när Galilei ville visa att jorden rörde sig kring solen eller den man på en konferens förra året om Nonlocal Expressions of Consciousness, som ombads läsa en text, men han avfärdade det hela direkt på grund av ämnet. Han ville överhuvudtaget inte se på det, inte ta i det - utan returnerade det till avsändaren med en liten gul notislapp med texten: ”This

⁴ Dessa och andra artiklar i 2000-Talets Vetenskap om och av Erik Enby hittas på http://www.2000tv.se/sok_resultat.shtml?qpar=Erik%20Enby.

is the sort of things I would not believe even if they were true." ("Det här är den typen av ämnen som jag inte skulle tro på, även om de var sanna.") Fortfarande vågar forskare inte titta i teleskopen eller mikroskoperna. Det visar Eriks erfarenheter med skrämmande tydlighet. Erik skrår inte med orden när det gäller skolmedicinens syn på kunskap. Han kallar det "intellektuell inavel".⁵

Erik berättar hur han blev förbjuden att förskriva en viss typ av mediciner till patienter. Han blev därför tvungen att remittera dem till sjukvården. Där de fick samma mediciner och i betydligt större doser.

Och under hela tiden fortsätter Erik ställa frågor för att försöka hitta svar. Han stöter på patrull på grund av skolmedicinens naturvetenskapligt fragmenterade organisation. På hematologavdelningen kunde man inte hjälpa till för de var inte mikrobiologer. På mikrobiologiska institutionen sysslade man inte med blod utan bara med mikroorganismer. Neurologen var bara intresserad av nervsystemet och dess sjukdomar. På avdelningen som är ansvarig för insamlandet av blod är man bara ansvarig för att samla in blod och att kontrollera blodgivarna.

Han insåg att inte ens professorer kan få göra vad som helst eftersom professor Per-Arne Öckerman, välkänd för sitt arbete med komplementärmedicin, och som jag också haft förmånen att få anlita, fråntogs sin tjänst därför att han arbetat med alternativa behandlingsmetoder. "… även en professor måste rätta in sig i ledet", konstaterar Erik.

Somatisk ekologi

Erik började förstå att det han sysslade med måste bli ett nytt ämnesområde inom medicinen och han tyckte att det skulle döpas till "*Somatisk Ekologi*".⁶ Det fanns många viktiga forskningsområden att studera. Ett exempel som Erik tar upp är att det hos subjektivt friska personer också fanns den typ av mikrober och partiklar som han hittat hos sjuka. Han undrar därför om det kan tyda på att det finns en inkubationstid då sjukdomen syns i blodet men ännu inte gett upplevda symtom. Han funderar också över om sjukdom och förruttnelse kan vara en och samma process fast i olika utvecklingsstadier och menar att det borde vara möjligt att studera "*denna mystiska och svårbegripliga växtlighet i liket efter patienter med olika kroniska sjukdomsbilder*", men han konstaterar också att "*förruttnelseprocesser sysslar man helst inte med.*"

En intressant sak han berättar är att när urinen undersöks så centrifugeras den och längst in i provröret finns sedimentet som blir kvar när urinen hålls bort. Sen undersöks och analyseras sedimentet. Med blodet är det tvärtom. När det centrifugeras gör man en kemisk analys av den tomma blodplasman medan man kastar sedimentet. Men det är i detta, som det Erik funnit finns och som han observerat i sin mikroskopering.

Eriks intresse för alternativmedicinen bottnade i hypotesen att det där kanske finns metoder som hämmar växtligheten av mikroorganismer i blodet. Han räknar upp några metoder som brukar användas i hämmande syfte, exempelvis genom att infektera organismen med en ofarlig bakterie som tar överhanden och därmed fördrivar växtligheten. En bakterie som är välkänd är mjölksyrebakterien. Erik mindes en patient med en utbredd kronisk irritation i huden som blev bättre när hon baddade med vanlig filmjolk. Kvinnor använder ofta surmjolk för att bli av med flytningar i underlivet.

---

⁵ Detta fenomen skriver författaren Leif Erlingsson om i en tänkvärd debattartikel på <http://folkvvet.nu/category/debatt-i-media/>. "*De som fått diplom på att de kan tänka kan i själva verket enbart tänka med de verktyg de fått och inte utanför dessa ramar.*" Han menar att utbildning begränsar vårt tänkande och jag är, efter 25 år som universitetslektor, beredd att tyvärr hålla med honom.

⁶ Om Somatisk ekologi, se <http://www.enby.se/svenska/forskning/uppsats/3/nagra-grundregler-i-somatisk-ekologi.htm>.

En annan metod var temperaturförändringar. Det är ett välbekant vapen inom livsmedelsindustrin. Ytterligare en metod är rörelse. Vatten i rörelse hämmar tillväxten av bakterier och andra mikroorganismer. Optimal cirkulation och syresättning skulle kunna vara effektivt, tror Erik.

Eriks upplevelser och erfarenheter gör att han naturligtvis reflekterar över begreppen ”vetenskap” och ”beprövad erfarenhet”. ”*Det var som bäddat för civil olydnad*” skriver han. ”*Jag satt med en upptäckt vars konsekvenser förmodligen var överskådliga.*”

”Här satt jag på en upptäckt som kunde liknas vid en vulkan som snart skulle få sitt utbrott och ändra på stora delar av medicinen. Det jag skrivit om i mina uppsatser skulle leda till att den ena världsbilden efter den andra rasade för det medicinska vetenskapliga etablissemangen.”

Jag kan inte här gå in på hans fantastiska berättelser utan rekommenderar läsning av boken surfa gärna på hans hemsida. Bland annat har han bilder och små filmsnuttar om sin forskning. Se exempelvis studierna av blodet från en kvinna med svår bröstcancer. Filmen finns på <http://www.enby.se/svenska/samfatt.htm> som uppsats nr. 6.

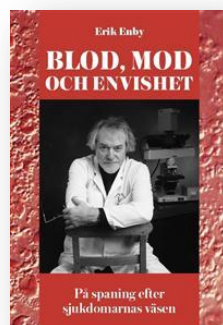
Erik har bifogat en intressant DVD till boken som sitter i ett plastfodral på bakre pärmen. Där berättar han om sin forskning på ett enkelt och lättfattligt sätt. Dessutom visas bilder och filmsnuttar på blod.

Utsatt för komplott

I slutet av boken berättar Erik om hur han blev utsatt för en riktigt ful komplott med dold kamera från TV3. Men det ska jag inte berätta om. Det vore som att avslöja slutet på en deckare. Jag har redan sagt för mycket. Men jag har sagt det på bara cirka 7 sidor. Eriks bok är på 250 innehållsrika, spännande, lärorika, pedagogiskt och ibland humoristiskt skrivna sidor.

Genier

Jag har genom åren blivit mycket fascinerad av och förtjust i ett antal tankebrytare, synvändare och gränsöverskridande forskare och tänkare som exempelvis Ignaz Semmelweis, Victor Schauburger, Nikola Tesla, Alan Turing, Håkan Lans med flera, vars forskning och verksamhet kommer att leda till ett paradigmskifte⁷. Nu får jag lägga till Erik Enby till raden av fascinerande, modiga, envisa kunskapssökare och kunskapsutvecklare. Jag hoppas innerligt att Erik fortsätter behålla sitt goda och optimistiska humör, till skillnad från några av de nämnda genierna, som slutade sina liv bittra och besvikna på grund av att de blev lurade och bedragna. Jag skulle bli verkligen glad om dr Erik Enby faktiskt fick Nobelpriset.

Boken har publicerats av Karl Beijbom på förlaget Beijbom Books AB.

Den kostar 203 kronor på CDON, 207 kronor på Ad Libris och 209 kronor på Bokus Dyrast är den på Bokextra.se, 235 kronor och Ginza.se, 238

⁷ Detta har jag skrivit om i min senaste bok ”Paradigmskifte på gång?”